

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ

<i>Výročí</i>	<i>Osobnost (Věc)</i>	<i>Místo</i>	<i>Událost</i>
500	Sv. Ludmila	Fara Přímětice	Narození
100	Sv. Jan Nepomucký	Pré Monré	Obrácení k Bohu
1100	Farní zpravodaj	Nepomuk - Řím	Mučednická smrt
900	Karel IV.	Pamplona - Manresa	Založení řádu premonstrátů
300	S. Ignác	Praha	Pořadové číslo vydání
705	Sv. Norbert	Tetín	Blahořečení

VRANOV PŘÍMĚTICE BÍTOV OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
VRATĚNÍN CITONICE ŠAFOV KOROLUPY
LUBNICE LUKOV PROSIMĚŘICE PRAČE TĚŠETICE

Milí přátelé, farníci, čtenáři našeho farního Zpravodaje!

Na obálce našeho letošního dušičkového farního Zpravodaje najdete tabulku, která se Vám může zdát zvláštní. Rádi bychom vám ji vysvětlili. V letošním roce prožíváme nejruznější výročí – i co se týká našeho Zpravodaje. V prvním sloupečku jsou vesměs ta výroční čísla. Ve sloupci druhém jsou osoby či věci, které s výročím souvisí, a ve třetím pak jsou místa spojená s těmito osobami. Čtvrtý sloupeček obsahuje událost. Nějaký tiskařský šotek nám ale jednotlivé řádky poněkud pomíchal. Zkuste (a můžete to udělat třeba s dětmi) vždy jednou barevnou pastelkou vybarvit v tabulce obdélníčky, které k sobě patří. Takto vybarvenou tabulku vyfoťte na mobil a zašlete na email jindrichcoupek@seznam.cz. Prozradíme vám, že celým naším Zpravodajem se k jednotlivým výročím v člancích vracíme.

Výročí se vztahují k naší minulosti, jejich slavením objevujeme a upevňujeme své kořeny. Ve Zpravodaji naleznete také to, co se vztahuje k naší budoucnosti: nejen k té blízké, což je rozpis dušičkových pobožností, ale i k té vzdálenější, což je několik řádků k tzv. synodě o synodalitě, ke které nás zve Svätý otec František. Najdete také svědectví o tom, jako do našeho života vstupuje Boží království.

Věříme, že toto vše vytvoří barevnou tkaninu vlídného textu, který vám zpříjemní dušičkový čas. Přejeme Vám tedy vnitřní i vnější ticho v teple domova, příjemné chvíle při četbě Zpravodaje a našim novým parlamentním zastupitelům vyprošujeme moudrost k tomu, aby spravovali věci veřejné ke společnému dobru nás všech. *P. Jindřich a kněží farních týmů*

Dušičkové téma: „V domě mého Otce je mnoho příbytků.“

Než se lidé vypraví převzít nějaké významné ocenění, třeba šlechtický titul, často se i několik týdnů chystají, aby byli náležitě připraveni. Ale i když se snaží, může se stát, že se po cestě přihodí nějaké neštěstí. Člověk se zpozdí, ušpiní, roztrhnou se mu šaty, zraní se. A když někdo dorazí ve zbídačeném stavu do míst, kde je jen hostem a nemůže si sám nijak pomoci, nezbývá mu, než doufat, že se najde někdo, kdo mu pomůže.

Pro nás je veliká pocta, že nás Kristus pozval k věčnému životu v nebi. Že nám připravil místo, které tam můžeme zaujmout. I my se připravujeme celý život na to, abychom mohli z rukou Božích převzít to nejvyšší možné ocenění - titul světce a s ním věčný život v nebi.

Někomu se podaří přijít na předávání ocenění včas a v pořádku, někomu ne. Někdo prožije život tak, že se spřátelí s Bohem, a přijde na věčnost připravený jako dobrý Boží přítel a vstoupí mezi svaté na nebeskou hostinu. Někdo přijde v bídném stavu. Ale ani toho Bůh nechce zatratit. A dopřává mu dobu očišťování, aby mohl dozrát pro nebe. A v tom zrání, v tom dávání života do pořádku, mu mohou pomoci naše modlitby.

Nikdy nevíme, v jakém stavu dorazili před Pána naši zemřelí přátelé a nevíme ani, v jakém stavu jednou před Boží tvář dorazíme my. Proto je velikou službou lásky, když se za sebe navzájem modlíme. Modlitba, přimluva vyslovená z lásky, je ten nejkrásnější dar, který můžeme někomu nabídnout. Ale není ten nejceněnější. Tím je naše upřímné odpuštění.

Modlitba a odpuštění, to jsou dva největší dary, které pomáhají zemřelým.

o. Nik

Zveme vás k modlitbě za naše drahé zesnulé ...

**Dušičkové pobožnosti ve farnostech
FATYMu Přímětice**

sobota 30. 10. 2021:

Lukov	16:30 pobožnost na hřbitově
Čížov	17:15 pobožnost na hřbitově
Horní Břečkov	18:00 mše svatá a po ní cca v 19:10 modlitba na hřbitově

neděle 31.10. 2021:

Mše svaté ve farních kostelích dle obvyklého nedělního pořádku.

Mimo to budou v neděli 31.10. následující dušičkové pobožnosti na jednotlivých hřbitovech:

Práče 9:15 mše sv. v kostele
a potom v 10:30 modlitba
na hřbitově

Kravsko 13:30 na hřbitově

Podmolí 13:30 na hřbitově

Mramotice 14:15 na hřbitově

Lesná 14:15 na hřbitově

Vracovice 14:45 na hřbitově

Kuchařovice 15:00 na hřbitově

Milíčovice 15:15 na hřbitově

Citonice 15:45 na hřbitově

Prosiměřice 16:00 v kostele a pak na
hřbitově

Přímětice 16:30 na hřbitově

Těšetice 17:00 na hřbitově

sobota 6. 11. 2021

Lukov 17:00 mše svatá

**Dušičkové pobožnosti ve farnostech
FATYMu Vranov nad Dyjí**

sobota 30. 10. 2021:

Stálky	8:00 mše svatá, pak pobožnost na hřbitově
Lubnice	9:30 mše svatá, pak pobožnost na hřbitově

Bítov - hrad 17:00 mše svatá v hradní
kapli

neděle 31. 10. 2021:

Korolupy 13:00 na hřbitově

Oslnovice 13:20 na hřbitově

Chvalatice 13:30 na hřbitově

Štítary 14:00 na hřbitově

Starý Petřín 14:00 v kostele, pak
na hřbitově

Plenkovice 14:30 na hřbitově

Šafov 15:00 na hřbitově

Šumná 15:00 na hřbitově

Olbramkostel 15:30 na hřbitově

Onšov 15:45 na hřbitově

Bítov 16:00 na novém hřbitově

Vranov n/D 16:00 na hřbitově

Podmyče 16:45 na hřbitově

Lančov 17:00 se světelným
přívodem z kostela na hřbitov
(svíčky a lucerny s sebou)

pondělí 1. 11. 2021:

Bítov 16:00 na starém hřbitově

Vratěnin 16:00 mše svatá a pak
přívod na hřbitov

**Od úterý 2.11. do pátku 5.11. budou v Přímětících
mše sv. v 18:00 ve hřbitovní kapli.**

**Po mši svaté se za zemřelé pomodlíme v kryptě,
která bude v tyto dny zpřístupněna.**

**Odpočínutí lehké dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají ve svatém pokoji.
Amen.**

Dušičkové téma: heslovitě o odpustcích

- Odpustek znamená, že se před Bohem odpouští časné tresty za hříchy, jejichž vina byla zahlazena.
- Hřích má dvojí následek: spáchaným hříchem se člověk stává vinným a pak také hodným trestu.
- Opuštění hříchů, udělované ve svátosti smíření na základě vyznání hříchů a upřímné lítosti nad nimi, odnímá hříšníkovi status viníka a ruší případný věčný trest za hřích v případě, že se člověk dopustil nějakého těžkého hříchu. Tzv. časné tresty však zůstávají.
- Mluvíme-li o trestech za hříchy, nelze je vnímat jako nějaký druh pomsty, kterou Bůh postihuje hříšníka zvenčí, nýbrž jako důsledky vyplývající ze samé podstaty hříchu, který působí odvrát od Boha a narušuje společenství s Bohem.
- *V Písni Rájem se zpívá: Strípky Božího království, které na svět seslal Pán, sbírat chci srdcem svým vychladlým. Ráje až přijde čas, abych mohl snést tu krásu a ten žár, jímž je Bůh... Abych se učil žít, proto Pán mi život dal, abych uměl mít rád, jak si přál. Když nebudu lásku mít, nedokážu žít, snést krásu a ten žár, jímž je Bůh.*
- Časné tresty lze nakonec vnímat jako dary milosti Boží. Jedná se totiž o cokoli, co člověk v životě trpělivě přijímá nebo vytrvale koná, co ho zbavuje jeho sebelásky a jeho lásku k Bohu a bližním očišťuje. Bůh je oheň spalující, proto je třeba se pro život ve věčném nebeském společenství s Bohem disponovat.
- Odpustky – tyto dispozice pro nebe – může každý získávat pro sebe ale i pro druhé – žijící i zesulé.
- V Ježíši Kristu jsme všichni spojeni v jedno tajemné tělo, kde dobro a zásluhy jednoho pomáhají druhému.
- Církev na základě moci svazovat a rozvazovat, udělené jí Kristem, zasahuje ve prospěch určitého křesťana a otevírá mu poklad zásluh Ježíše Krista a svatých, aby dosáhl u otce milosrdenství a prominutí časných trestů za hříchy a byl tak připraven pro nebe.

Jak se učit moudrosti: „Co by na to řekl Bůh?“

Jednou se otec dítěte při přípravě na křest zeptal kněze: „Mohu udělat něco pro to, aby z mého dítěte vyrostl moudrý člověk?“ Kněz se usmál a odpověděl: „Můžete. Vaše dítě od malička činí každý den mnohá rozhodnutí. Naučte ho, aby si přitom kladlo otázku: „Co by na mé rozhodnutí řekla maminka? Co by na to řekl tatínek?“ A později, jak se trochu seznámí s vírou, ho naučte další otázku: „Co by na mé rozhodnutí řekl Pán Ježíš? Co by na ně řekl Bůh?“ A i vy sami se tak denně ptejte, abyste byli svému dítěti dobrým příkladem.“
Otázka „Co by na mé rozhodnutí řekl Bůh?“ nám může pomoci, abychom se naučili jednat moudře a abychom

k moudrosti také vedli druhé. V hledání správných odpovědí na otázku „Co by na mé rozhodnutí řekl Bůh?“ nám pomáhá zvláště svědomí a Desatero. Boží zákon vepsaný do srdce a do Písma svatého. Je důležité podle Desatera žít. K tomu je potřeba ho znát. Žijeme v době, kdy mnoho lidí studuje zákony jen pro to, aby v nich mohli kličkovat ke svému prospěchu. Žijeme v zemi, kde to nejvýš dotáhli ti, kdo umějí zákony nejopatrněji obcházet. Ale v nebi tomu tak nebude. Pán Ježíš jasně říká: „Kdo nejedná v souladu s Bohem a jeho Zákonem, jedná proti Bohu a toto jednání je ďábelské.“

Hledejme Boží zákon vepsaný do Písma a do srdce. Zkoumejme, jak ho zamýšlí sám Bůh, abychom mohli co nejlépe plnit jeho záměry. Mějme na mysli věci Boží, abychom se stávali moudrymi lidmi.

O.Nik

Příběh o moudrosti: Jak položit kameny?

Učitel filozofie přišel do třídy. Když se studenti usadili, vytáhl ze šuplíku nádobu a naplnil ji až po povrch velkými kameny. Pak se zeptal, zda je nádoba plná. Studenti řekli, že ano. Učitel vytáhl krabici s menšími kamínky a nasypal je nahoru. Zatřepal nádobou a menší kamínky popadaly mezi velké kameny a vyplnily mezery mezi nimi. Opět se zeptal, jestli je nádoba plná. Studenti souhlasili již váhavěji. Učitel vytáhl sáček s pískem a nasypal jej na povrch nádoby. Písek vyplnil po protřepání i ty nejmenší skulinky. Ani teď nebyla nádoba zcela plná – ještě bylo možno naplnit ji vodou. Řekl: „Touto ukázkou jsem chtěl vysvětlit, že tato nádoba je jako váš život. Velké kameny znázorňují důležité věci, jako je rodina, partner, děti, přátelé. Pokud byste je ztratili, bylo by to pro vás zničující. Menší kamínky ukazují ostatní, méně důležité věci, např. auto, dům, zaměstnání. A písek všechno ostatní – drobnosti denního života. Když jdou písek nebo kamínky do nádobky jako první, nezůstane místo pro velké kameny. Stejně to platí i v životě: když budete ztrácet čas a energii drobnostmi a nedůležitými věcmi, nikdy nebudete mít čas na věci, které jsou skutečně důležité! Proto se, milí studenti, věnujte v životě skutečně důležitým věcem. Hrajte si se svými dětmi, udělejte radost svému manželovi/manželce. Dejte si záležet na kamenech (věci, na kterých vám skutečně záleží). Určete si své cíle. To ostatní jsou jen kamínky a písek. Hodně štěstí. Doufám, že se vám to podaří

V životě je však někdy těžké rozeznat, co je „písek“ a co „kameny“. Autor biblické Knihy moudrosti říká: „Poznal jsem, že moudrosti se nezmocním jinak, než dá-li mi ji Bůh.“ (Mdr 8,21) Proto prosme Ducha Svatého o tento dar, protože sami nikdy nedosáhneme pravé moudrosti. Moudrost také nelze získat jednou provždy, ale je třeba o ni pokorně prosit po celý život.

Učitel na cestě k moudrému uspořádání života: sv. Ignác z Loyoly

Při naší „jubilejní“ pouti, kterou jsme konali autobusem ve dnech 27. 9. – 1. 10., jsme navštívili několik míst spojených s lidmi, kteří si vybrali alespoň pro část svého života přebývat v samotě na odlehlém místě v jeskyni. Těmito místy byla Sázava, kde se usadil v 11. století poustevník svatý Prokop, dále Svatý Jan pod Skalou spojený se jménem poustevníka svatého Ivana (století desáté) a potom i Maková Hora, kde ještě nedávno žil

poustevník zvaný Ovečka Boží. V Klatovech jsme navštívili nedávno opravený nádherný jezuitský kostel Neposkvrněného Početí Panny Marie a sv. Ignáce. I svatý Ignác se po duchovních zážitcích, které prožil během své rekonvalescence po těžkém zranění z bitvy u Pamplony, uchýlil do jeskyně v Manrese. Právě tam se zrodil velký dar, který Bůh skrze něho dal Církvi: Ignácova duchovní cvičení.

Proč samota? Proč ticho? Proč jeskyně? Při svém životě ve světě stále řešíme mnoho praktických věcí – slovy výše uvedeného příběhu o moudrosti „přesypáme písek“. V běhu, ve kterém se stále nacházíme, nejsme schopni rychle rozlišovat důležité od nedůležitého, nejsme schopni zodpovědně činit důležitá rozhodnutí. Náš vnější život nám nedovolí vnímat to, co se odehrává v našem nitru: život vnitřní. Symbol jeskyně znamená jediné: odejít do ústraní, omezit na minimum vnější život, abychom probudili život vnitřní.

Uspořádat život. Lidé vychovávaní ve staré řecké kultuře měli vytříbený smysl pro harmonii. Velmi bolestně pociťovali zmatek, který ve světě vládne. (Jak jsme na tom my?) Jeskyně zjevuje tomu, kdo do ní vstoupí, že i uprostřed jeho bytosti vládne zmatek. Že totiž existuje rozpor mezi tím, po čem v hloubi své bytosti touží, a mezi tím, co navenek koná, čím se zabývá, čemu věnuje svůj čas. Darem, který jeskyně člověku může dát, je uspořádání vlastního života tak, aby se ustanovil soulad mezi životem vnitřním a vnějším. Právě toto je také Ignácova definice duchovních cvičení: „Duchovním cvičením nazývám každý způsob přípravy a disponování duše k tomu, aby se člověk zbavil všech neuspořádaných náklonností.“

Boží slovo. Protože Božím slovem byl stvořen a uspořádán celý vesmír, bylo právě setkávání se s Božím slovem považováno v tradici Církve vždy jako nejlepší cesta, která k uspořádání života vede.

Ignácova hesla:

IHS: znamená Jesus hominibus Salvator, česky „Ježíš lidí Spasitel“ (toto heslo lze vidět na žlutém opraveném štítu stodoly jezuitského statku v Příměticích vlevo při cestě od Kuchařovic.

AMDG: znamená Ad maiorem Dei gloriam, česky „K větší slávě Boží“.

Doprovázející duchovní otec. Při duchovních cvičeních má důležitou roli také doprovázející duchovní otec. Nemá však být ve svém doprovázení příliš „hlučný“ ve smyslu, že by neustále mnoho mluvil a dával přehršel dobře míněných duchovních rad. Nejde o to z Písma svatého mnoho vědět, ale zakoušet vnitřně milost, která je v něm skryta. Proto má doprovázející jen několika krátkými body doprovodit rozjímaný úryvek a potom nechat působit Pána a jeho slovo v tichu sestupující do srdce doprovázeného.

Důvěra a rozlišování. Nakonec je třeba zdůraznit, že doprovázený má mít k doprovázejícímu velikou důvěru a svěřovat mu všechny myšlenky a hnutí, která při osobní modlitbě pociťuje. Tak se v čase duchovních cvičení uskutečňuje tolik potřebné rozlišování toho, odkud které hnutí či myšlenka pochází: zda od Boha nebo od zlého. *P. Jindřich*

Karel IV. : vladař a mystik

Již začátek minulého článku odkazuje na naši „jubilejní“ pouť. „Jubilejní“ ji nazýváme proto, že jsme cestou navštívili místa spojená s letošními jubilei: Tetín, klášter premonstrátů v Milevsku, Nepomuk, jezuitské Klatovy. Nemohli jsme minout ani Karlštejn, který se nachází nedaleko Tetína. A protože jsme byli na pouti, vybrali jsme si prohlídkový okruh po hradních kaplích a navštívili jsme i kapli Svatého Kříže. Její existence je jedním z důkazů toho, že náš Otec vlasti, král a císař Karel IV., byl také člověkem hluboce zbožným. Svědčí o tom také jeho vlastní životopis, na jehož stránkách nacházíme i výklad několika vět evangelia podle Matouše.

Karel píše: „Když jsme přijeli ze Staré Boleslavi do Toušeně a když se nás začal zmocňovat spánek, dostavilo se nám silné přemítání o těchto slovech evangelia: Podobno je království nebeské pokladu skrytému na poli. A tak počav přemítat o nich ve snách, vykládal jsem je... Prosím vás, abyste to bratrsky přijali a s upřímností srdce o tom uvažovali.

Pokladem se míní Duch Svatý, jehož člověk nachází skrze lásku, a milost Ježíše Krista, neboť slíbil jej svým věrným v evangeliu Janově řka: „Prositi budu Otce a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal navěky, Ducha pravdy.“

Polem pak, v níž se onen poklad nachází, se míní srdce člověka, kam člověk zasévá skutky dobré i zlé, které nakonec přinášejí své duši ovoce. Poklad pak ten jistě je skryt před hříšníky a lidmi nehodnými, kteří nechtějí mít ani zkroušenost ani činit pokání, a tak ztrácejí oči milosti Boží, jsouce zaslepeni nemohou najít onoho pokladu. O nich praví prorok: „Oči mají a viděti nebudou.“ Ale člověk vpravdě zkroušený nalezne onen poklad milosti Ježíše Krista, jak shora bylo řečeno, poněvadž podle zákona žalmistova „srdcem zkroušeným a pokorným Bůh nezhrdne“, nýbrž svým přehojným milosrdenstvím je vždy potěší a pomůže mu, jak se čte v Písmu: „Raduj se v Pánu a dá tobě žádosti tvého srdce.“ Když pak člověk zkroušený nalezne ten poklad, skryje jej ve svém srdci, bdě, boje se o něj a střeže ho, aby d'ábel, náš protivník, který, jak dí Petr, „obchází, hledaje koho by pohltit“, neodňal pokladu ze srdce jeho.

Dále pak se praví v uvedeném podobenství, že onen člověk našed poklad „odešel a prodal vše, co měl“, totiž své hříchy, odřeknuv se zlých skutků. K tomu se vztahuje, co je psáno v evangeliu Lukášově o Matoušovi: „A opustil všechno své“, i ono: „Nevzdá-li se kdo všeho, co má, nemůže být mým učedníkem“.

A toto prodání a vzdání se se má stát na tržišti, a to nikoliv na každém, nýbrž ovšem na tržišti svědomí, to jest čistou zpovědí a úplnou zkroušeností, a před knězem, Bohem k tomu určeným, podle učení Kristova: „Jděte a ukažte se kněžím.“ Za ty pak zlé skutky, když je byl prodal a vzdal se jich, má přijmout skutky dobré a vlastnictví onoho pole, totiž srdce, které má chovat v lásce a trpělivosti, a v něm ukrýt řečený poklad. A vytrvá-li až do konce, bude držet poklad ten v království nebeském navěky podle slov Matoušových: „Shromažďujte sobě poklady v nebesích, kde ani mol ani rez jich nekazí.“

Karel IV.

Svědectví – Boží království je mezi vámi!

Nevím, jestli úplně přesně vím, co to je Boží království. Ale myslím, že je to něco, o čem se píše v následujícím svědectví: to že Bůh je s námi, že se nás dotýká, že rozjasňuje v naší duši. A dělá to nejrůznějšími způsoby.

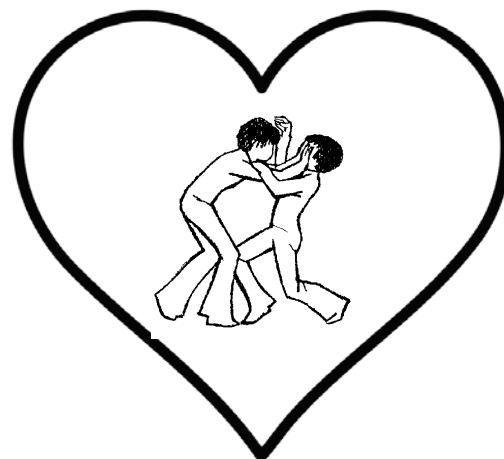
Poznali jste už mé hledání pravdy a víry, cestu k Bohu a jeho přijetí. Ráda bych ale s Vámi sdílela nejen to, jak jsem tohle vše začala vnímat a chápat, ale i své zážitky, co se mi staly. Vyberu jen ty nejintenzivnější, protože jich je mnoho a stále jsou nové a nové. Prosila jsem Boha, ať mi pomůže najít dobrou práci, promodlila to a sice jsem si musela počkat, práce přišla v ten správný čas. A je to práce, která mě i vcelku baví. Když jsem prosila Boha, aby mi pomohl najít řešení k finanční situaci, i v tomto směru se mi dostalo nečekané pomoci a vyřešení. Prosila jsem, aby mi pomohl najít klid v životě a ano, život se mi změnil a jsem mnohem klidnější a vyrovnanější.

***Jsi v mých
očích drahý
a vzácný ...***

Jednoho večera mě něco hrozně táhlo jít ven na vycházku se psy. Bylo už spousta hodin, normálně bych šla spát, ale najednou jsem měla hroznou potřebu jít ven se psy. Vyšla jsem s nimi na pole a náhle jsem měla stejně silnou a nutkavou potřebu poděkovat Bohu za vše, co v životě mám, odevzdat mu vše, co nemůžu změnit. Když v tom ke mně promluvil. Řekl mi, že mě miluje takovou, jakou mě stvořil, že jsem jeho milované dítě.

Ptala jsem se, proč se mi v životě staly tak hrozné věci. Věděl, co vše zvládnou unést a překonat, nenaložil mi víc, než bych dokázala zvládnout. Vše, co jsem zažila, byla cesta k Bohu. Stvořil mě, abych mohla milovat a abych mohla lásku dál dávat lidem. Nikdy jsem neměla problém přijímat lidi takové, jací jsou. I když se mi nelíbilo, jací jsou, jak se chovají, nebo že někomu nějak ubližují, přesto jsem je nesoudila, nechtěla se mstít, nepřála jim nic špatného. Prostě jsem je jen neměla dál ve svém životě. (Kontakt jsem přerušila.) Vždy jsem si říkala, že každý zažil, nebo zažívá nějakou životní bitvu a nikdo z nás nemůže vědět, jaké břemeno si nese, proto nemůžeme kritizovat to, jak se ten člověk chová. A právě takto mě Bůh stvořil. Chtěl, abych měla tento dar. Chtěl, abych tento dar dál rozvíjela. I přes všechnu bolest, kterou jsem v životě zažila, tak jsem lidi nezavrhla a stále mám lidi ráda, nesoudím a přijímám je. Někdy jsem možná příliš důvěřivá a naivní. Ale právě díky tomu můžu dál lidem ukazovat, jak moc je důležitá pravda a láska.

Ptala jsem se Boha, proč musel táta umřít. Smrt není zlá, jen je těžká. To, že pro nás je smrt blízkého člověka bolestivá, neznamena, že pro člověka, který umřel, je to špatné a to nejhorší. Co když právě je to laskavost, co když by toho člověka čekalo v životě něco velice bolestivého, co by ho mohlo zlomit, nebo zničit. To přece my nemůžeme soudit. My nejsme hodni toho, abychom soudili, jak moc je špatné nebo dobré, to co se děje. Bůh mi řekl, že i přesto, že je ztráta táty pro mě velice bolestivá, tak brzy pochopím, že i tato rána a bolest

může být pro mě něčím dobrým. Ano, pochopila jsem. Táta se ke mně vždy choval jako k princezně. Opečovával mě. Já se touto péčí sytila u táty, a pak jsem přehlížela, jak se ke mně chovají partneři. Neřešila jsem, jestli se dost starají, pečují, pomáhají. Jestli mají sklony k agresi. Všechno hezké jsem měla u táty. A po jeho smrti jsem pochopila, že tohle všechno, co mi táta dával, bych ale měla hledat u partnera. Pochopila jsem, že to, jak se táta ke mně choval, tak by se měli chovat muži k ženám. Začala jsem chtít, aby můj další partner měl právě tyto vlastnosti a hodnoty, které jsem poznala u táty. To, co na první pohled vypadalo, že je to hrozně zlý a špatný, se začalo obracet v dobro.

Pochopila jsem a poznala, že Bůh nás nikdy netrestá. To, že dopustí, aby se nám stalo něco špatného, není trest. A že to, co teď vypadá jako špatné, může časem být právě dobré. Všechno má nějaký smysl. Všechno nás něčím obohatí, něčemu naučí, něco ukáže. Chce to pokoru a trpělivost. Nenadávat, jaké zlo se nám děje, jak to není fér a křivdit Bohu, co nám to dělá. Trpělivě čekajme, s trpělivostí, láskou a důvěrou projdeme tou bouří, která se nám v životě děje a počkejme, až vysvitne slunce. I příroda potřebuje bouři, aby pak mohlo svítit sluníčko a rostliny mohly růst a zvířata měla co pít. I my v životě potřebujeme bouři, abychom mohli růst. V našem případě je to myšleno po té psychické stránce. Bylo nádherné mluvit s Bohem a slyšet, že jsem dobrý a milovaný člověk. Že jdu správnou cestou. Vše je v pořádku a tak jak má být.

Jednoho večera jsem jela z práce domů. Tížil mě hrozný pocit na srdci a nechápala jsem, proč to tak je. Začala jsem se modlit k Bohu a odevzdávala jsem mu tento těžký pocit. Prosila jsem, ať mi s tou tíhou pomůže, ať mi ukáže cestu, jak s tím pracovat a jak se toho pocitu zbavit. Bůh mi poslal tátu. Cítila jsem, jak sedí vedle mě v autě. Řekl mi, jak je na mě pyšný a jak moc mě má rád. Začala jsem srdceryvně brečet a všechna ta tíha v slzách odešla pryč. Ulevilo se mi, opravdu hodně se mi ulevilo.

Další krásnou věc, kterou jsem díky Bohu poznala, bylo, jak krásně očistné a důležité je odpouštět. Odpustit nejen druhým, za to, co nám udělali, ale hlavně sami sobě, že jsme dopustili a dovolili druhým, aby se k nám tak chovali. Když odpustíme, zbavíme se tíhy a negativních pocitů vůči těm lidem. Najednou neřešíte, jak ti lidé žijí, co dělají. Neřešíte pomstu, neřešíte, jestli se jim to špatné v životě vrátí. Prostě je to všechno pryč a můžete dál žít v lásce a pravdě s lidmi, kteří Vás mají rádi, a které máte rádi Vy.

Boha jsem přijala a začala milovat. Poznala jsem, kolik lásky Bůh dává. Poznala jsem, jak život v pravdě a lásce je krásný. Jak krásný je, když Vás neovládá zlo. Snad budu moc tohle poznání ukázat dalším lidem a i oni pocítí tu úlevu a krásu života.

*Odpusť nám
naše viny, jako
i my
odpouštíme
našim viníkům*

Amen! Aleluja! Chvála Bohu!

Papež František nás zve k synodální cestě

Mnozí lidé o papeži Františkovi říkají, „že se jim líbí“. Kromě tohoto vcelku povrchního hodnocení, by bylo jistě dobré taky vědět, co říká, co koná a k čemu Církev vede. Nuže!

O víkendu 10. října 2021 zahájil mši sv. v bazilice sv. Petra ve Vatikánu papež František dvouletý celosvětový synodální proces (doslova „společnou cestu“ laiků, duchovních a papeže). První fáze světové synody potrvá od 17. října do dubna 2022 v jednotlivých diecézích. Druhá kontinentální fáze naváže v létě příštího roku a závěrečné generální shromáždění biskupů (biskupská synoda) se má sejít v Římě v říjnu 2023.

Co to je synoda?

Synodu můžeme shrnout do tří slov: setkávání, naslouchání, rozlišování. Papež František k synodě při zahajovací mši svaté v promluvě řekl: „Uspořádat synodu znamená vydat se stejnou cestou, jakou se vydalo Slovo, které se stalo člověkem: znamená to jít v jeho stopách a naslouchat jeho slovu spolu se slovy ostatních. Je to objevování s úžasem nad tím, že Duch Svatý vane stále překvapivějším způsobem, aby naznačil nové cesty a jazyky.“ A o něco dále pokračuje: „Setkání a vzájemné naslouchání není samoúčelné, nenechává věci tak, jak jsou. Naopak, když vstoupíme do dialogu, klademe si otázky, jsme na cestě a nakonec nejsme stejní jako předtím, jsme proměnění.“

Důležitou zprávou pro nás je, že do synodálního procesu se může zapojit úplně každý včetně těch, kdo v Boha nevěří. Zván je každý, kdo chce spolu s ostatními přiložit svou ruku a srdce ke stavbě Církve. Takové Církve, jak ji zamýšlí Kristus. A ptá se Tě: „Co si o mně a o mé Církvi myslíš Ty?“ (srov. Mt 16,15)

Jak bude synodální proces probíhat na těch nejnižších úrovních ve farnostech?

Synodální proces bude mít podobu několika setkání v malých skupinkách, v průběhu kterých se křesťané budou společně zamýšlet nad předloženými tématy a budou společně formulovat vlastní zkušenosti, přání a očekávání. Tato fáze, odehrávající se na celém světě, bude v našich diecézích trvat do konce ledna 2022. Následně budou vypracované „syntézy“ z diecézí postoupeny k dalšímu přemýšlení a diskuzi na úrovni jednotlivých kontinentů. Celý proces dotazování bude završen vlastním zasedáním biskupské synody v říjnu 2023.

Jaký bude přínos synody?

Průběh synody se vyznačuje obdobím rozlišování a naslouchání Duchu Svatému, na který naváže fáze realizace podnětů. Ta vnese do života Církve nové oživení struktur a příležitosti k naslouchání všem, k rozlišování, k dialogu a oživení stylu rozhodování, a to jak na úrovni místních církevních společenství, tak na úrovni celé Církve. Více informací naleznete na www.cirkev.cz.

P. Marek C.

Z modlitby za synodu: Zde jsme, před Tebou, Duchu Svatý, shromáždění ve tvém jménu. Provázej nás Ty sám, vstup do našich srdcí a vytvoř si v nich domov. Ukaž nám cestu, kterou se máme vydat, uč nás, jak na ní vytrvat. Dej, ať v Tobě nalezneme naši jednotu, abychom věčnému životu kráčeli vstříc společně, abychom nesešli z cesty pravdy a neodchýlili se od toho, co je správné.

Těšíme se na listopadová setkání s vámi ...

10. ročník svatohubertské mše svaté

V sobotu 6. 11. v 11:00
ve Vranově u kapličky Maria Schütz.
Bohatý doprovodný program
a občerstvení jsou zajištěny.

Pout' dětí a mládeže ke svaté Anežce České

V sobotu 13.11.
V Hrádku u Znojma.
10:00 mše svatá a procesí ke kapli sv. Anežky
12:00 pohoštění na faře a stanovišťová hra
Zveme děti, rodiče a mládež.

Výzva: Svatojosefská píseň

V rámci stále ještě probíhajícího Roku svatého Josefa vyhlášíme soutěž s názvem „Svatojosefská píseň“. O co jde? Každý, kdo na to má, může složit písničku ke cti svatého Josefa a dodat ji na adresu: MarieAntonina@seznam.cz. Alespoň melodie písně musí být původní. Podmínkou je uvést jméno autora písně, dodat text a notový záznam písně. A také být i jen amatérskou nahrávkou. Pokud by měl někdo problém s převedením melodie do notového záznamu, zkuste se domluvit se sestrou Lenkou na tel.: 606 808 104, která je ochotná pomoci. Vše je třeba dodat do 8. 12. 2021 včetně. A že jste ještě nikdy nic nesložili? Co když v sobě objevíte nové schopnosti?
P. Marek D.

Pozvání: soluňáci a marianky

Možná už jste slyšeli o skupinkách kluků a holek s názvy „soluňáci“ a „marianky“. Jsou to skupinky věřících dětí, které se se svými vedoucími scházejí na farách v našem regionu. Setkávají se proto, aby se společně formovaly, povzbuzovaly a rostly ve svém vztahu k Bohu a aby si pomáhaly také nalézat své místo v Církvi. Díky těmto skupinkám vznikají také pěkná přátelství, která přetrvávají léta. A **to se vyplatí!** Pokud byste chtěli mezi soluňáky a marianky také patřit, můžete se obrátit na P. Marka Dundu (telefon 731402742, email marek@fatym.com) a on rád zprostředkuje kontakt na vedoucí jednotlivých skupinek. Právě nedávno byly nové skupinky založeny.

Vtipy nesmí chybět!!!

Ředitel blázince provádí kontrolu. Prochází pokojem a tu najednou všimne, že pacienti visí na stropě. „Podzim!“ pronese a pacienti propadají dolů. Totéž se opakuje i ve druhém pokoji. Ve třetím ředitel se sebevědomým úsměvem řekne: „Podzim“, ale nic se nestane. Chvilí trapné ticho, poté se jeden blázen rozřehtá: „Ale pane řediteli, my jsme jehličnatí...!“

Na dušičky: „Nevíš, proč stojí před hřbitovem tolik aut?“ „No, tak asi s nimi nemá kdo odjet...“

Do práce nastoupí nový zaměstnanec. Šéf mu říká: „Jsi tu nový, vem si lopatu, smeták a běž pozametat rampu.“ Nováček na to odpoví: „Ale já jsem vysokoškolák!“ Šéf se zarazí a řekne: „Aha, no tak pojď se mnou, já ti to ukážu.“

„Pane celníku, můžu si dovézt zlato do Karibiku?“ ptá se muž po telefonu. „Jistě, ale jenom přiměřené množství,“ dostane se mu odpovědi. „Tak mi řekněte, jestli devadesát kilo je přiměřené množství?“ „To určitě není, to už je příliš,“ odpoví celník. Muž se otočí na manželku a praví: „Vidíš zlato, musíš zůstat doma.“

Syn se ptá tatínka: „Tati, kdy si indiáni malují obličej?“ „Když se chystají do boje.“ „Tak si dej pozor na mamku, stojí před zrcadlem a maluje se!“

Baví se dva kamarádi: „Co budeš dělat v pátek?“ „Půjdu k očnímu lékaři.“ „A co potom?“ „Pak uvidím.“

Slečna se rozčílí na svého přítele. „Víš co, já s tebou končím!“ „Cože? Proč?!“ „Protože už mě fakt štve ty tvoje hahaha vtípky, jak jsem tlustá!“ „Ale no tak, kotě, pojď, sedni si tady na ty dvě židle a probereme to...“

Toto 100. číslo farního zpravodaje vydal Farní tým Vranov n.D. ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkoste, a Vratěnině, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupch, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519 a Farní tým Přímětice ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměřicích, Práčích a Těšeticích, Horním Břečkově a Lukově, Přímětících a Citonicích, kaplan P. Marek Coufal (mobil 722 752 154. - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com. P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Hrádku, Dyjákovicích, Valtrovičích, Jaroslavicích, Slupi a Strachoticích. Vyšlo v říjnu 2021. Náklad 9030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jenikov). Příští vydání (již stoprvní) je plánováno jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2021. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com. Pro vlastní potřebu Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši internetovou televizi www.TV-MIS.cz). Neprodejné